

Dette berøres derimod af det sidste Punkt, der fremdrages i den nævnte Henvendelse. Det hedder nemlig her — med den ærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse det — saaledes: „Naar der kræves som Betingelse for, at en Husholdningsskole kan anerkendes som værdig til Understøttelse, at dens Lærerindepersonale skal have taget Eksamen paa Landbohøjskolen og paa den tilsynsførendes egen Skole, og at der er Udsigt til, at dette Krav ogsaa vil blive stillet som Betingelse for Bestyrerinderne, da kunne vi kun anse en saadan Udvikling af Forholdene for saare uheldig.“

Hvis der nu virkelig laa noget, blot det mindste til Grund for denne Paastand, der her opstilles ganske som en given Sag, at det skulde være en Betingelse for, at en Skole kan anerkendes, at dens Lærerindepersonale har taget Eksamen og taget denne ved en bestemt Skole, Konsulentens, saa var det en sikker og given Sag, at det var uheldigt, at denne Skoles Forstanderinde tillige er Konsulent. Men jeg aner slet ikke, hvorledes Forstanderinderne ere komne paa den Tanke. De fortælle i deres Henvendelse, at dette er opstillet som en Betingelse for Lærerindepersonalet, og at der er Udsigt til, at den samme Betingelse vil blive opstillet ogsaa for Bestyrerinderne. Men hvor have de det fra? Ministeriets Bekendtgørelse af 29. Juni f. A. om Betingelserne for at kunne komme i Betragtning har ikke en Tøddel herom, ikke en Antydning. Den nævner intet som helst om Lærerkræfterne eller om nogen Art Krav i den Retning. Ministeriets Svar paa dette Punkt af 25. November 1907 lyder derfor ogsaa: „Naar der i Andragendet sluttelig er udtalt en Beklagelse over, at den tilsynsførende skal have stillet visse, nærmere angivne Eksamensfordringer til Lærerindepersonalet, for at en Husholdningsskole skal kunne modtage Anerkendelse som berettiget til at modtage Statsunderstøttelse til dens Elever, og at hun navnlig skal have forlangt, at Lærerindeuddannelsen skal have fundet Sted paa den af den tilsynsførende selv drevne Skole i Forbindelse med Landbohøjskolen, da skal Ministeriet efter ogsaa om dette Spørgsmaal at have indhentet en Erklæring fra den tilsynsførende begrænse sig til at udtale, at der ikke er eller vil blive stillet noget saadant Krav“ . . .

Men der er jo nu en Gang opstaaet Krig — jeg omtalte denne Krig ogsaa under Finanslovens 1ste Behandling — og en Krig — saa synes det mig — hvor der væsentlig opstilles Postulater; i en saadan

er det jo vanskeligt at naa til en Afslutning og Fred. Og naar nu hele det ærede Finansudvalg finder det uheldigt, at Konsulenten driver en Lærerindeanstalt, saa er det selvfølgelig, at dette maa forandres, men jeg gaar dog ud fra, og den ærede Ordfører udtalte det samme, at man ikke kræver en øjeblikkelig og pludselig Afgørelse, men at der indrømmes nogen Tid, hvori Konsulenten kan tænke over, om hun ønsker at opgive Lærerindeskolen, ellervi skullesøge os en anden tilsynsførende. Bliver det det sidste, tror jeg dog, at jeg vil søge en mandlig Konsulent, hvad jeg i øvrigt ogsaa har gjort de ansøgende Damer opmærksom paa. Jeg maa sige, at de heller ikke bleve forskrækkede over, at de maatte opgive kvindelig Konsulent og faa en mandlig. Jeg maa endnu understrege den ærede Ordførers Udtalelse om, at der ingen Ønsker er om Oprettelse af en Statsanstalt til Uddannelse for Lærerinder. Jeg understreger det for at tilføje, at ogsaa jeg mener, at dette er en Sag, som Staten ikke bør indlade sig paa.

Med Hensyn til Sangstævnet takker jeg for Bevillingen. Udvalgets Ønske i Betænkningen falder jo ganske sammen med Programmet for det kommende Sangstævne. Ogsaa deri er jeg enig, at disse Sangstævner i alt Fald ikke bør paa tænkes at skulle afholdes hvert Aar.

Et Mindretal har stillet de sædvanlige Ændringsforslag angaaende Aftenskolerne. Det er jo Forslag, som ere fremsatte hvert Aar, og som derfor i høj Grad ere uddebatterede, jeg skal derfor indskrænke mig til herom at udtale:

Statskassens Bidrag til Aftenskoler paa Landet holder jo Skridt med de af Kommunerne og Skolefonden ydede Bidrag. Denne Ordning fastsloges straks fra første Færd, da Staten begyndte at yde Bidrag til Aftenskolerne. Jeg mener, at det er et sundt Princip, der i øvrigt har adskillige Sidestykker, at Statskassen lægger lige saa meget paa Bordet, som der fra anden Side ydes. Det skulde glæde mig, om Statens Bidrag stadig maatte vokse derved, at det kommunale Bidrag stadig steg, thi dette vilde godtgøre, at Aftenskolesagen er i en jævn og sund Udvikling og Fremgang. Men jeg tror ogsaa, at den har bedst af at blive i en saadan rolig og jævn Fremgang, og at det ikke vil nytte at eksperimentere, at søge at fremlokke, ved pludselig at forøge Bidraget meget, en hel Del ny Aftenskoler paa Steder, hvor der ikke har været Trang dertil, hvor Lærerne ikke